

Roquerols va anar a la presentació UNA NOVA SEU PER A LA FUNDACIÓ ENCICLOPEDIA CATALANA

Fou el dijous 12 de novembre quan, aprofitant la proclamació de finalistes del premi de poesia Carles Riba, la Fundació Enciclopèdia Catalana va ensenyar els mitjans de comunicació la seva nova seu, situada a l'Eixample barceloní, al número 250 del carrer Diputació, entre Muntaner i Rambla de Catalunya. Aquesta nova seu, endemés de facilitar la tasca que realitza la fundació millorant substancialment les condicions de treball, suposa la recuperació per a la ciutat de Barcelona i per al món de la cultura d'un edifici ple d'història que s'estava deteriorant a passes agegantades.

UN EDIFICI HISTORIC

L'edifici, acabat de cons-

truir entre el 1902 i el 1904, fou obra de l'arquitecte Sagnier que el construï per encàrrec d'un membre de la família Garriga-Nogués. Els propietaris hi visqueren fins als anys trenta, quan va resultar greument afectada per una bomba. Després passà a mans d'uns capellans, que hi muntaren una escola. Feia ja alguns anys que havia quedat deshabitada i s'estava malmetent quan, tot just fa dos anys la Fundació el va adquirir. La reconstrucció d'aquest edifici de planta baixa i quatre vivendes ha estat a càrrec de l'arquitecte Jordi Bonet, que s'ha esforçat al màxim (i a fe que ho ha conseguit) per mantenir la personalitat de l'edifici. S'han pogut recuperar, així, les vidrieres, que custodiava l'Ajuntament de

Barcelona, escultures d'Arnús i bona part de les pintures que originalment decoraven l'interior de l'edifici.

UN CENTRE CULTURAL

Endemés d'encabir-hi les oficines i dependències de la fundació, hom hi ha intenció d'instal·lar a la planta noble de l'edifici, endemés de l'auditori que ja hi ha, una biblioteca especialitzada en temes filològics i lingüístics de manera que la nova seu d'Enciclopèdia Catalana esdevingui un veritable centre cultural. Així ho esperem i així ho desitgem.

UNA EXCURSIÓ EMINENTMENT CULTURAL I LLAMINERA DELS AVIS DE L'A.S.V.A.T.

Realment podem qualificar així l'excursió que el dia 16 de novembre feren els avis aplegats a l'A.S.V.A.T., visitant Cervera i Agramunt, la primera pertanyent a la Segarra i la segona a l'Urgell.

La sortida dels dos autocars es féu a les vuit del matí des de la Plaça Sant Jordi com és de costum, iniciant el viatge fins arribar al Bruc, on es féu una parada per esmorzar i tot seguit reemprendre el viatge cap a Cervera on ja ens esperava una hostessa per acompanyar-nos a visitar els llocs i edificis de gran importància en la vida cultural i fins i tot política de Catalunya. Té una llarga història des de la seva fundació que omitiré per no allargar massa aquest escrit i passarem a parlar de la visita diguem-ne turística, que va començar amb una detinguda visita a la seva Universitat.

Aquesta Universitat, substituï tot les altres universitats del Principat, i fou fundada el 1717 per Felip V després d'actives gestions del Consell Municipal per tal d'obtenir-la i així rescabalar-se dels danys soferts durant la Guerra

de Successió. La butlla pontificia fou signada per Climent XII el 1730. L'edifici, començat el 1718 és de forma rectangular simètrica i ocupa una superfície de 10.127,50 metres quadrats. Els plans foren dibuixats per l'arquitecte Francesc Montagut i modificats posteriorment per Alexandre de Rez Francisco Miguel Marín, Juar Martín Cermeño, Francesc Soriano i Josep Martí. La façana exterior és barroca i combina la pedra amb escuts de bronze té una gran imatge de la Immaculada (Patrona de la Universitat) al centre, tot coronat per la corona reial. La segona façana, sobre el primer pati, és d'estil neoclàssic, i té un frontó central amb al·legories a la saviesa i dos campanars de 33 m. d'altura coronats per dues àguiles. Separats del paranif hi ha dos patis amb templets al mig i colls de cisterna coronats per un nen cavalcant un dofí. L'escut era un oval amb l'efígie de la Immaculada.

Els estatuts foren una refofa dels del suprimit Estudi General de Lleida i d'altres universitats i foren sancionats per Felip V el 1726. Hi havia

facultats de Teologia, Cànon, Humanitats, Medicina, Filosofia i d'altres. Comptà amb professors notables com Mateu Aimeric, Tomàs Cerdà i Bartomeu Pou que introduïren nous sistemes docents i crearen l'anomenada escola eclèctica i lleis on es destacaren sobretot Josep Finestres i Ramon Llätzer de Dou que exerciren un llarg mestratge i, malgrat el centralisme abassegador, aconseguiren de despertar l'interès per les institucions catalanes.

D'entre els seus alumnes cal esmentar Manuel de Cabanyes, Narcís Monturiol, Antoni Martí i Franquès, Joan Prim, Jaume Balmes, Fèlix Torres i Amat, Antoni Gimbernat, Roca i Cornet, Martí d'Aixalà, Francesc Patxot i molts d'altres que tingueren una gran relevància dins la cultura catalana, com per exemple M. Milà i Fontanals.

Aquesta Universitat tingué la prerrogativa d'impremta per a totes les publicacions i materials que pogués necessitar de la qual en sortiren, a partir del 1724, alguns exemplars notables, especialment en fer-se'n càrrec Manuel Ibarra i